

Czwartek 27.01.2022r

Muzyka wokół nas

Malowanie nastroju utworu muzycznego

1. Zabawy ruchowe

- Zabawa orientacyjno-porządkowa – Omiń woreczki. Dziecko poruszają się po pokoju w rytmie wystukiwanym na tamburynie, omijając rozłożone na podłodze woreczki. Na przerwę przykuca obok wybranego woreczka.
- Zabawa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – Woreczek pokazuje. Dziecko wskazuje woreczkiem trzymanym w ręce różne części ciała, których nazwy wypowiada i pokazuje Rodzic. Czasem rodzic wprowadza dziecko w błąd, pokazując inną część ciała niż ta, której nazwę mówi.
- Ćwiczenie równowagi – Nie zgub woreczka. Dziecko porusza się po sali w różnych kierunkach, wykonując pięć kroków z woreczkiem na głowie. Co pewien czas przykuca, wstaje i zmienia kierunek ruchu.
- Ćwiczenie rzutu i chwytu – Podrzucić i złapać. Dziecko chodzi po pokoju, podzrucając i łapiąc woreczki dwiema rękami, a następnie jedną ręką.
- Podskoki – Przeskocz przez woreczek. Dziecko przeskakuje przez woreczek leżący na podłodze – do przodu, do tyłu i na boki.

2. Karta pracy, cz. 3, s. 16.

Odszukiwanie na rysunku takich samych grzechotek. Kolorowanie ich jednakowo. Rysowanie po śladach rysunków instrumentów. Nazywanie ich. Wyklaskiwanie podanego rytmu i wypowiedzianie tekstu za rodzicem.

3. Łączenie ekspresji muzycznej z plastyczną

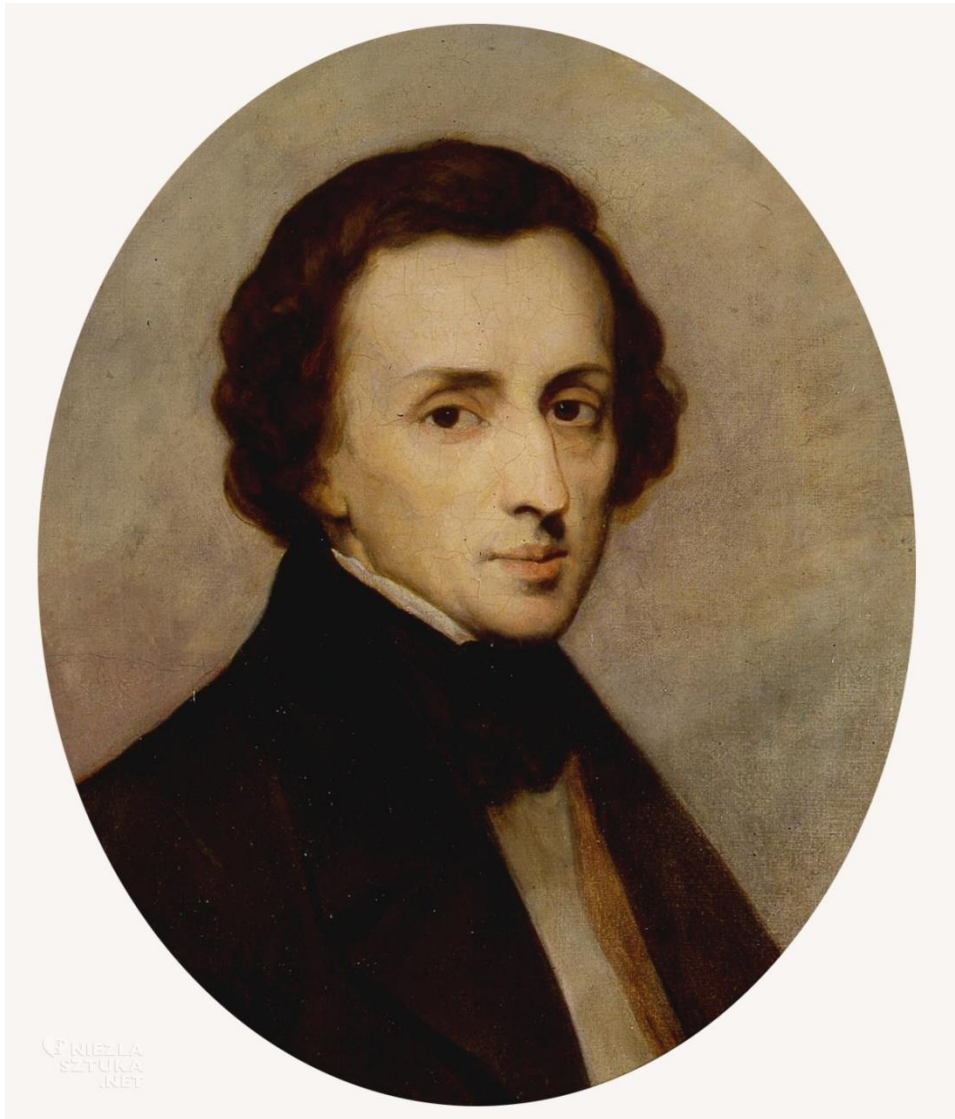
Rozmowa na temat Fryderyka Chopina. R. pyta:

– Kim był Fryderyk Chopin?

– Co komponował? (Walce, nokturny, mazurki, etiudy, sonaty, polonezy, koncerty...).

Fryderyk Chopin był polskim kompozytorem i pianistą. Urodził się w Polsce, w Żelazowej Woli, a zmarł we Francji, w Paryżu. W wieku 7 lat wydał swój pierwszy utwór i zaczął koncertować w domach bogatych ludzi. Jako pianista był samoukiem i muzycznym geniuszem. Gdy miał 20 lat, wyjechał do Francji, gdzie koncertował, uczył gry na pianinie i pisał nowe utwory (w jego utworach pojawiają się elementy muzyki ludowej).

<https://www.youtube.com/watch?v=Ny-JHe2IBVE>

- Odszukanie Warszawy i Paryża na mapie Europy. Rodzic pokazuje mapę Europy, wskazuje na niej Polskę i Francję. Wspólnie z dzieckiem odszukuje stolice tych państw – Warszawę i Paryż.

- Oglądanie zdjęć lub pocztówek przedstawiających pomnik Fryderyka Chopina w Warszawie. Zdjęcia lub pocztówki przedstawiające pomnik Fryderyka Chopina. R. informuje dziecko, że przy pomniku, od wiosny do jesieni, w każdą środę i niedzielę odbywają się koncerty muzyki Chopina.

- Słuchanie wybranego utworu Fryderyka Chopina, np. Nokturnu Des-dur, op. 27, nr 2 lub Preludium e-moll.
<https://www.youtube.com/watch?v=Rh1eYU0VBnA>

- Ilustrowanie ruchem utworu Fryderyka Chopina, z wykorzystaniem pasków bibuły. Dziecko porusza się przy nagraniu utworu, ruszając paskami bibuły w sposób, jaki podpowiada mu muzyka.
- Wypowiedzi dziecka na temat wysłuchanego utworu Fryderyka Chopina.

- Do czego zachęcała Cię ta muzyka?
- Czy poruszałeś się szybko, czy wolno? Dlaczego?
- Czy to była wesoła muzyka, czy smutna muzyka?
- Jakich barw użyłbyś, żeby przedstawić nastrój tego utworu?

4. Karta pracy, cz. 3, s. 18.

Dziecko maluje swoje odczucia wywołane nastrojem wysłuchanego utworu Fryderyka Chopina za pomocą barwnych plam powstałych przez maczanie palców w rozrobionej farbie i odbijanie ich na karcie.

5. Słuchanie wypowiedzi R., liczenie w niej zdań.

- Rodzic opowiada o swoim pobycie w filharmonii. – Kilka dni temu wybrałam się na koncert. Odbywał się w filharmonii. W dużej sali, na podwyższeniu była orkiestra. Muzycy, ubrani odświętnie, ukłonili się i rozpoczęli koncert. To było coś zachwycającego. Dźwięki instrumentów mieszały się, dając wspaniały efekt. To był udany koncert.
- Liczenie słów w wybranych zdaniach. Rodzic wypowiada zdanie a dziecko zabiera tyle klocków ile usłyszało w zdaniu Np. Kilka dni temu wybrałam się na koncert. (7) Muzycy, ubrani odświętnie, ukłonili się i rozpoczęli koncert. (8)
- Karta pracy, cz. 3, s. 17. Słuchanie nazw instrumentów. Łączenie liniami takich samych napisów. Kolorowanie rysunków tych instrumentów, których nazwy podano wcześniej. Wyklaskiwanie podanego rytmu.

6. Zabawa ruchowa z elementem skoku – Kto skoczy dalej?

Dziecko z rodzicami lub rodzeństwem ustawia się w szeregu, w jednej linii. Kolejno skaczą jak najdalej. R. wskazuje osobę, która skoczyła najdalej. Potem dzieci skaczą nadal, ale już od miejsca, do którego skoczyły poprzednio.

Życzymy udanej zabawy 😊